

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

N:o 20.

Den 18 Maj 1924.

52:a årg.

Från vårt eget fagra land.

Hålland i Undersåker.

Efter en lång, kall och svår vinter är nu våren inne. Och att denna är välkommen behöva vi knappast säga, ty det är nog så, att både unga och gamla hälsa den med glädje och jubel.

I vårens tid är vårt fagra land kanske fagrare än någon annan tid av året. Den ljuva grönskan, de doftande blomstren, den blåa himlen, de glimmande, glittrande sjöarna

och älvarna, allt är så betagande vackert, att det liknar nästan en dröm.

I vårens tid böra vi särskilt komma ihåg, att det är Gud, som låter naturen förnya sig på detta sätt. Honom böra vi därför ära och lova.

Stugorna på stranden.

Fångarnas vän.

Det var en gång — detta är ingen vanlig saga, utan en sannsaga, som kanske just därför är vackrare än många andra — en liten flicka av förnäm familj, som växte

upp i Finland i Vasa. Hennes namn var Mathilda Wrede, och hennes far var guvernör i länet.

Mathilda växte upp i glad och ljus bekymmerslöshet som så många andra barn, men redan tidigt fick hon påminnelse om en mörk och dyster värld, som endast få människor annars få någon inblick i. I närheten av hennes hem låg det stora mörka fängelset, fullt av olyckliga fångar, som här sonade sina brott. Ute på fälten såg hon dem arbeta med tung uppsyn, och en gång fick hon av sin far till sitt rum en ny möbel, som var förfärdigad av fångar — hon kunde aldrig känna sig riktigt glad bland de möblerna.

Så en dag var det något fel med låset till hennes dörr, och en fånge, som var smed, eftersändes att laga det. Han kom smidd i tunga bojor, och med honom föll åter en skugga av fängelset in i Mathildas vita rum. Mathilda tilltalade honom, och de svar, han gav henne, behagade henne så, att hon till slut vågade sig fram med några ord om Gud — ty själv hade Mathilda en varm tro på Gud och var djupt religiös.

Fången lyssnade uppmärksamt till hennes ord, och sade sedan:

— Så skulle fröken komma och tala till oss där uppe på fängelset.

Detta gav Mathilda något att tänka på, och med denna uppmaning bestämdes i verk. Igheten hela hennes underbara, vackra levnadssaga.

Mathilda ville bli en fångarnas vän. Hon ville gå upp i fängelserna till fångarna, tala Guds ord till dem, trösta och hjälpa dem i deras olycka och vara dem ett stöd. Myndigheterna mottogo naturligtvis hennes förslag med både undran och tvekan, men huru

det nu var, så fick hon sin vilja igenom, och hela hennes liv har varit en vandring som hugsvalelsens ängel genom de finska fångelserna. Nu är Mathilda Wrede en gammal dam, och jag vet inte riktigt, om hon ännu fortsätter sin verksamhet — i vilket fall hon fick dra sig ifrån den under världskriget med dess många oroligheter för Finland.

Hur vågade hon gå omkring i fångelserna bland förbrytarna? Ja, för Mathilda Wrede var det så enkelt: hon var kallad av den Högste och genomströmmad av hans kraft. Men nog var hon mången gång i farliga belägenheter. Hon klarade dem dock alltid, tack vare sin starka, milda personlighet och sitt goda humör. Ty gott humör saknade icke Mathilda, och även i fångarnas dystra värld fanns användning för sådant.

En dag tillsade hon exempelvis en f. d. fånge, som var intagen på ett arbetshem ute på landet, att havren skulle vältas.

— Vem skall hjälpa mig med det? sporde karlen.

— Det är inte mer än en karl kan rå med, svarade Mathilda Wrede.

— Inte det?! sade mannen. Ja, se herrskap begriper då ingenting!

— Jag kommer själv i morgon och välter havren, avgjorde Mathilda Wrede lugnt.

Och följande morgon infann hon sig, och när kvällen kom, var havren vältad. Men efter detta kraftprov kunde Mathilda Wrede knappast röra sig på många da'r — fången var emellertid stukad, och det på ett hälsosamt sätt.

En annan gång. Det är julafton, och Mathilda Wrede tillbringar den på ett fångelse i Åbo.

— Nej, fröken får inte gå in till Björklund i dag, säga fångvaktarna. Han är vild, vill inte lämna ifrån sig kniven efter snickeriarbetet, rasar nu som en galning omkring i cellen och har lovat taga ett liv på fångelset innan kvällen. Ingen vågar sig in till honom.

Mathilda ber dem bara öppna, och går lugnt in i cellen.

— Vad går åt er, Björklund? frågar hon.

— Jag har svurit på att här skall tas ett liv i dag, skriker Björklund.

— Ja, men det är julafton, då kan ingen tänka på att döda. Ge mig kniven!

Men Björklund vägrar envist. Fröken har ju själv sagt, att man skall hålla sitt

ord, och Björklund hade nu svurit på att inte ge ifrån sig kniven, förrän han begagnat den mot någon.

Nu voro goda råd dyra. Men Mathilda är alltid fyndig.

— Om jag skulle ta kniven, då bryter ju inte Björklund sitt ord, säger hon. Räck fram handen!

Ofrivilligt räcker Björklund fram handen, och Mathilda börjar bända upp ett finger i taget. Mot sin vilja måste Björklund le, och så är isen bruten.

Så vann Mathilda Wrede fångarna, deras beundran och aktning, och så betvingade hon hårda sinnen med mildhet och kärlek. Aldrig förlorade hon modet, även om motgångarna voro aldrig så stora, och aldrig förminskades hennes kärlek till de olyckliga i fångelserna. Många äro också de förbrytare, som genom Mathilda Wrede blivit bättre människor och funnit frid med Gud, och många äro de i brottets dystra värld, som välsigna hennes namn och som i henne se det enda ljuset och goda de mött i livet. — e.

Redovisning

över insamlingen för Central-Europa
1923—24.

Norra distriktet.

Boden	246:—
Bomhus	37:50
Borlänge.....	60:10
Eriksdal	50:—
Falun	93:25
Forsbacka	45:—
Gävle, St Matteus	110:—
” ” Petri	65:50
Hudiksvall (från förra året)	97:—
Härnösand	166:26
Karlholm och Grönö	135:—
Kiruna	252:49
Korsnäs	105:—
Leksand	90:—
Malmberget	94:—
Porjus.....	74:—
Skutskär.....	119:25
Sundsvall	182:50
Torsång och Åby	82:—
Valbo	42:—
Östersund	267:63
Kronor	2,414:48

Södra distriktet.

Ankarsrum.....	45:—
Berga	25:—
Boxholm.....	42:50

Delary	53:—
Eksjö	133:74
Emmaboda	75:—
Falerum	86:—
Finspång	45:—
Hälsingborg	140:—
Huskvarna	130:—
Hvetlanda	67:20
Hästholmen	25:—
Jönköping	81:46
Karlshamn	170:—
Klagshamn	7:—
Limhamn	165:—
Linköping	116:75
Loftahammar	65:—
Malmö	213:—
Motala	109:—
Mönsterås	142:50
Norrköping, Betel	270:—
” Salem	130:—
Nässjö	100:—
Oskarshamn	30:—
Skruv	35:—
Tranås	180:—
Valdemarsvik	222:—
Vislanda	46:18
Västervik	130:—
Växjö	48:75
Åby	60:—
Åsvittinge	50:—
Ödeshög	25:—

Kronor 3,264:08

Västra distriktet.

Alingsås	174:50
Arvika	114:—
Bengtstors	141:14
Björneborg	15:—
Borås	241:50
Bofors	23:75
Göteborg, Efraim	217:—
” Emanuel	389:55
” Landala	17:14
” St Jakob	300:—
” Matteus	143:—
” Peter	30:—
Hallsberg	81:27
Hardemo	50:—
Hällabrottet	85:—
Karlskoga	35:—
Karlstad	71:—
Kristinehamn	272:—
Kumla	75:—
Laxå	140:—
Lidköping	40:—
Nykroppa	37:50
Skattkärr	25:—
Stene	84:—
Svartå	165:—
Säfte	200:—
Trollhättan, Natanael	83:02
” Tabor	90:—
Varberg	70:—
Villingsberg	30:25
Vålberg	28:—
Vänersborg	55:—
Åmål	69:76

Åtorp	96:—
Örebro	330:—
Kronor	4,039:38

Östra distriktet.

Buttle	48:—
Burgsvik	44:25
Eskilstuna	80:65
Grängesberg	38:52
Heby	48:15
Kappelshamn	31:—
Kolsva	18:—
Kopparberg	133:—
Kungsör	252:79
Köping	110:—
Lindesberg	43:—
Norberg	55:—
Romakretsen	350:—
Sala	46:50
Slite	97:—
Stockholm, St Lukas	103:—
” Paul	400:—
” Peter	168:75
Surahammar	77:—
Södertälje	26:—
Uppsala	140:—
Visby	296:25
Öregrund	115:67
Kronor	2,722:53

Sammandrag.

Norra distriktet	2,414:48
Södra ”	3,264:08
Västra ”	4,039:38
Östra ”	2,722:53
Kronor	12,440:47

Avgår för tryckning, frakter, postporto	
m. m.	696:—
Återstår kronor	11,744:47

Jönköping den 14 mars 1924.

Hj. Strömberg.

Söndagsskolan.

Texten för söndagen den 25 maj.

Paulus inför Festus och Agrippa.

Apg. 25: 23—27, 26: 1—8.

Tänkespråk: Och I skolen alltid vara redo att svara var och en, som av eder begär skäl för det hopp, som är i eder, dock med saktmod och i fruktan. I Petr. 3: 15.

Hemläsning enligt Svenska Bibelläsningförbundets textlista:

Måndag: Apg. 24: 1—26.

Tisdag: Apg. 24: 27, 25: 1.

Onsdag: Apg. 26: 9—23.

Torsdag: Apg. 26: 24—32.

Fredag: I Kor. 1: 11—19.

Lördag: I Kor. 2: 1—13.

Söndag: Apg. 25: 23—27, 26: 1—8.

Svenska Tryckeriaktiebolaget, Stockholm 1924